

Η ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΓΕΡ-
ΘΕΙΣΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ-
ΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
— ΛΑΡΙΣΣΗΣ — ΣΥΝΟΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΥΠΟ

ΛΟΥΔΩΒΙΚΟΥ ΣΒΕΡΙΓΚ

ΚΑΙ

ΗΛΙΑ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Συνέχεια

Μολονότι κατ' ἀρχήν ἔχω τὴν ἀνωτέρω ἐκ-
θεύσαν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς γνώμην, τοῦτο δὲν
ἐμποδίζει νὰ μείνω σύμφωνος μετὰ τοῦ συνα-
δέλφου μου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως
ἣτις δέον νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Ἑταιρίαν διὰ τὰ
ἔξοδα τῶν μελετῶν καὶ διὰ τὸ ἐπὶ πλεόν βάρος
τῶν ἀτμαμαξῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς χιλιομετρικῆς
ἀποζημιώσεως, ἐδέχθην τὴν γνώμην τοῦ συνα-
δέλφου μου κ. Schwering, οὗτινος ἡ εἰδικό-
της ἐπὶ ζητημάτων ἐκμεταλλεύσεως σιδηροδρο-
μῶν εἶναι ἀναμφισβήτητος, κατόπιν τῆς
διαβεβαίωσεως αὐτοῦ ὅτι ἡ αὔξισις τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν στρωτήρων καὶ τῆς καταναλώσεως τῆς
κανοίμου ὕλης ἀντισταθμίζεται διὰ τῶν ἄλλων
τοῦ τύπου Badois πλεονεκτιμάτων.

Ἐν συνόψει οἱ Διαιτηταὶ ἐπεδίκασαν εἰς τὴν
Ἑταιρίαν λόγῳ τῆς ἐπελθούσης αὐτῇ ζημίας
ὡς ἐκ τῆς ἀβεβαιότητος ἀπὸ μέρους τῆς Κυ-
βερνήσεως περὶ τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκτέλε-
σιν τύπου ἀτμαμάξης δρ. 3.000
ἐπίσης » 16.380

διὰ τὸ ἐπὶ πλεόν βάρος τῶν κατασκευασθεισῶν
ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀτμαμαξῶν.

Δὲν ἀποδέχονται οἱ Διαιτηταὶ τὴν ἀπαίτησιν
τῆς Ἑταιρίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτουμένην αὔξη-
σιν τῆς χιλιομετρικῆς ἀποζημιώσεως, συμφώνως
πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Οἱ διαιτηταὶ ὡσαύ-
τως θεωροῦσιν ἀπαράδεκτον τὴν ἀξίωσιν τῆς
Ἑταιρίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς δα-
πάνης ὡς ἐκ τοῦ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ τῶν
στρωτήρων κτλ.

Διὰ ταῦτα κατ' ἀρχὴν ἀπορρίπτουσι τὴν
ἀπαίτησιν ταύτην τῆς Ἑταιρίας.

220ν

Περικοπαὶ τῶν μηνιαίων πιστοποιήσεων.

Οἱ διαιτηταί, δι' οὗς λεπτομερῶς ἐν τῇ ἀπο-
φάσει αὐτῶν ἐκθέτουσι λόγους, εὐρίσκουσιν ὅτι

ἡ Ἑταιρία ἐπληρώθη πολλάκις διὰ τῶν πι-
στοποιήσεων ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἀμφισβητου-
μένων αὐτῇ ἐκ τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐκτελέσεως
τῆς γραμμῆς· αἰτία δὲ τούτου εἶναι καταφα-
νῶς ὅτι τὰ ἀπρόοπτα δὲν ἐξετιμήθησαν προη-
γουμένως εἰς ὃ ποσὸν ἔφθασαν βραδύτερον.
Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἔργων κατὰ τὰς τιμὰς
μονάδων τοῦ συμβατικοῦ τιμολογίου ἀπέληγεν
εἰς ποσὰ ἀνώτερα ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφο-
ρῶν ἀναφυομένων ζητημάτων ἐν τῇ αἰτήσει
ταύτῃ, οἱ διαιτηταὶ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψει τὴν
περίπτωσιν καθ' ἣν, ἕνεκα μεγάλων ἔργων μὴ
προβλεπομένων, ἡ Ἑταιρία εὐρίσκετο εἰς δυ-
σχερῆ θέσιν καὶ ἐπομένως ἐδίκαιολογεῖτο ὁ
περιορισμὸς τῶν περικοπῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον
ὄριον.

Οὕτω ἐξετάζονται αἱ γενόμεναι περικοπαὶ
διὰ τὰ ἀκόλουθα ἔργα:

Α') Γέφυρα Μενιδίου.

Β') Ἀποξήρασις τῶν Δανείων ἐν τῇ πε-
διᾷ Κωπαίδος.

Γ') Ἄμαξαι ἐπιβατῶν.

Δ') Κεφάλαιον τῶν ἀπρόοπτων ἐν τοῖς τρι-
σὶν πρώτοις τμήμασιν.

Ε') Μικραὶ σήραγγες.

Σ') Ἐπένδυσις βάθρων σήραγγος Μπράλου.

Ζ') Ἐπενδύσεις τῶν σηράγγων τοῦ δευτέρου
τμήματος.

Η') Τροχαῖα ὑλικά.

Μετὰ ἐξέτασιν λεπτομερῆ τῶν ζητημάτων
τούτων οἱ Διαιτηταὶ ἐπιδικάζουσιν ὑπὲρ τῆς
Ἑταιρίας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 6,000.

Τρόπος πληρωμῆς τῶν πιστοποιήσεων

εἰς χρυσόν.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς συμβάσεως παρεισέ-
φρυσε λάθος τι τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖ ἡ ἀπὸ 30
Ἰανουαρίου 1904 ἐπιστολὴ τοῦ ἐλέγχου πρὸς τὸν
κ. Ὑπουργόν.

Ἐναφέρονται ἐν αὐτῇ τὰ ἐξῆς:

« Συμφώνως πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν
διαφόρων τμημάτων τοῦ ἔργου, αἱ εἰς χρυσὸν
πληρωμαὶ διὰ προμηθείας συμπεριλαμβανομέ-
νης τῆς αὔξεσεως τῶν 10 %, ἦν προβλέπει τὸ
Συμβατικὸν τιμολόγιον, ἀνέρχονται διὰ τὸ πρῶ-
τον τμήμα φρ. χρ. 5 083,314,
διὰ τὸ 2ον τμήμα » » 2.965,000,
διὰ τὸ 3ον » » » 3 571,685,

Ἦτοι ἐν ὅλῳ » » 11.620,000,

Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι καθ' ὃν χρόνον συν-
ετάσσετο ἡ σύμβασις καὶ τὸ ὀριστικὸν τιμο-
λόγιον, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ταυτοχρόνως μετὰ

τῆς συμβάσεως, τὸ ἄνω ἀναφερόμενον ποσὸν εὐρέθη ἀνεπαρκές ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καὶ ὅτι ἐξήτησεν αὐτὴ αὐξήσιν μέχρι τοῦ ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένου ποσοῦ 12.500,000.

Τοῦτο ἐπετεύχθη διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν σιδηροτροχιῶν ἐκ φράγκων χρυσῶν 165 (τιμὴ προβλεπομένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ) εἰς φράγκα 202, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς τιμῆς τῶν μεταλλικῶν καταστροφμάτων τῶν γεφυρῶν ἐκ 400 φρ. εἰς 481 κατὰ τόννον.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄνω νέων τιμῶν, σὺν τῇ προβλεπομένη αὐξήσει τοῦ 10 % αἱ εἰς χρυσὸν πληρωμαὶ ἀνέρχονται ἤδη εἰς:

τὸ α'. τμήμα	φρ. χρ.	5.259,349,
» β'. »	» »	3.284,646,
» γ'. »	» »	3.955,146,

Ἦτοι ἐν ὄλφ » » 12.499,141,

ἧτοι διαφορὰ 859 φράγκα ἐπὶ ἔλαττον τοῦ ἐν τῇ συμβάσει ὀριζομένου ποσοῦ ἐκ φρ. 12.500,000

Ἐν τούτοις, ἀντὶ τῆς σημειωθῆσιν ἐν τῇ συμβάσει τὰ μερικὰ ταῦτα ποσά, ἀφηρέθη διὰ τὸ β'. τμήμα τὸ ποσὸν τῶν φράγκων εἰς χρυσὸν 284.646 καὶ διὰ τὸ γ' τμήμα φρ. 13.146, προσετέθη δὲ ἡ διαφορὰ αὕτη, ἡ ἄνω μνημονομένη, ἐκ φρ. χρυσῶν 859, καὶ τὸ ὅλον τῶν ποσοτήτων τούτων, ἧτοι φρ. χρυσῶν 298.651, προσετέθη ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαιολογίας, εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ πρώτου τμήματος.

Οὕτω ἐσημειώθησαν τὰ ἐν τῇ συμβάσει ποσά, δηλαδή:

διὰ τὸ α'. τμήμα . . .	φρ. χρ.	5.558,000,
» » β'. »	» »	3.000,000,
» » γ'. »	» »	3.942,000,

Ἦτοι ἐν ὄλφ » » 12.500,000,

Ἐξάγεται λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι ἐάν, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων καὶ τῶν σχετικῶν προμηθειῶν τοῦ α'. τμήματος, ἡ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὰ προβλεπόμενα διὰ ταῦτα ἐν τῇ συμβάσει ποσά, ἧτοι τὸ ποσὸν τῶν φρ. 5.558,000, θὰ ἐπλήρωσε ἐπὶ πλεόν τῆς ἀξίας τῶν πράγματι γενομένων προμηθειῶν, ποσὸν φρ. 298,651, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀναγκάως θὰ ἔλειπε ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν πληρωμῶν τοῦ β' τμήματος.

Ἡ Ἑταιρία ἐξήτησε, μετὰ τὴν ἐξ·ολοκλήρου σχεδὸν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ α'. τμήματος, τὸν κανονισμὸν τῶν μηνιαίων πιστοποιήσεων κατὰ τὴν διάταξιν τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ τιμολογίου ἧτις ἔχει οὕτως:

«Ὅπως μὴ γίνῃ ὑπέρβασις τῆς ἐν ἀρθρῳ 13 τῆς Συμβάσεως ὀριζομένης ἀξίας τῶν ἔργων ἐκάστου τμήματος, καὶ ὅπως ἡ ἀξία τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἐν τῷ τμήματι τούτῳ εὐρίσκειται πάντοτε ἐν ἀναλόγῃ πρὸς τὴν τῶν ὑπο-

λειπομένων ἔργων, ἡ σύνταξις τῆς πιστοποιήσεως θὰ γίνηται ὡς ἑξῆς:

Ἄμα ὡς θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ μετ' ἀκριβείας ἐκτίμησις τῶν ὑπολειπομένων ἔργων εἰς τμήματα, ἡ πιστοποίησις, ἡ σχετικὴ πρὸς τὸ τμήμα τοῦτο, θὰ συντάσσεται, ἀφαιρουμένης ἐκ τῆς ὀλικῆς ἀξίας, τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος, ἡ ἀξία τῶν καταμετρηθέντων ὡς ἄνω ποσοτήτων».

Ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν προμηθειῶν,

Οἱ διαιτηταὶ δὲν ἀποδέχονται τὴν γνώμην ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, διότι φρονοῦσιν ὅτι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Συμβάσεως, μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ τινος διαστήματος, αἱ πληρωμαὶ ἔδει νὰ κανονίζονται εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀξία τῶν ὑπολειπομένων ἔργων ν' ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ ὀλικοῦ τῆς ἐργολαβίας τμήματος.

Ἐξ ἄλλου ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 13 τῆς Συμβάσεως, ὅτι τὸ ὀλικὸν τίμημα ἐκάστου τμήματος, θὰ πληρῶνεται τῇ Ἑταιρίᾳ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπολειπομένων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων. Ἀποδέχονται ἐπομένως οἱ διαιτηταὶ τὴν γνώμην τῆς Ἑταιρίας ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἦτο ἐφικτὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν ὑπολειπομένων εἰς ἕκαστον τμήμα ἔργων, ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς χρυσὸν προμηθειῶν ἔπρεπε νὰ γίνηται διὰ τῶν πιστοποιήσεων ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει τοῦ ὑπολογισμοῦ.

Ἄλλ' ἂν ἡ Ἑταιρία, ἐξ ἄλλου, ἔνεκα τοῦ ἀνωτέρω λάθους τῆς Συμβάσεως, ἐλάμβανε, κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, ποσὰ ἀνώτερα τῶν ὀφειλομένων, ἦτο ὀρθὸν νὰ συμψηφισθῶσι τὰ ποσὰ ταῦτα ἐν ταῖς πιστοποιήσεσι τοῦ 2ου καὶ 3ου τμήματος. Ἐπομένως, ὡς ἐν λεπτομερεῖᾳ ἐν τῇ διαιτητικῇ ἀποφάσει δικαιολογοῦσι τὴν γνώμην αὐτῶν οἱ Διαιτηταί, ἀπορρίπτουσι τὴν αἴτησιν ἀποζημιώσεως τῆς Ἑταιρίας διὰ τὰς εἰς χρυσὸν πληρωμὰς καὶ διὰ τὰς ἀτμαμάξας ἐκ φρ. 7.654 καὶ 12.343 φράγκων.

Ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ ἀποζημιώσιν διὰ τὰς προῶφως γενομένας ὑπ' αὐτῆς τῇ Ἑταιρίᾳ πληρωμὰς, δι' ἀπώλειαν τοῦ τόκου τῶν ἐν λόγῳ πληρωθέντων ποσῶν.

Οἱ διαιτηταὶ ἀπορρίπτουσι τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ὑπεύθυνον διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πιστοποιήσεων. Ἐν τέλει ἡ Ἑταιρία ζητεῖ φράγκα 1980 + 990 = φρ. 2.970, διὰ κρατήσεις γενομένας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὕτη δὲν ἐπρομήθευσε τὰ ἀνταλλακτικὰ ἐξαρτήματα μηχανῶν καὶ μηχανημάτων.

Οἱ διαιτηταὶ συμπεραίνουσιν ὅτι ἡ προμήθεια τοῦ ὕλικου τούτου, μὴ προβλεπομένη ἐν ταῖς συγγραφαῖς καὶ τῇ Συμβάσει, δὲν δύναται

νά περιληφθῆ ἐν τῷ κατ' ἀποκοπὴν τμήματι.
Ἐπομένως ἐπιδικάζουσιν ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας
ἀποζημιώσιν δραχ. 2,000.

23ον

Καθυστερήσεις τῶν πληρωμῶν

τῶν πιστοποιήσεων.

Ἡ Ἐταιρία ζητεῖ διὰ καθυστερήσεις τῶν
πληρωμῶν τῶν πιστοποιήσεων ἀποζημιώσιν
ἐκ φρ. 39.740 καὶ Δρ. 73 174.

Τὸ ἄρθρον 13 τῆς Συμβάσεως ἀναφέρει:

« Πληρωμὴ τῶν ἔργων »

« Ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαήμερου ἐκάστου
μηνός, ἡ ἀνάδοχος Ἐταιρία θέλει ὑποβάλλει
καταστάσεις τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκτελεσθέντων ἔργων
ὡς καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς γενομένων προμηθειῶν
καὶ ἐφοδιασθέντων ὑλικῶν ἀφ' ἧς κατέλαβε
τὰ ἐργοστάσια, μετ' ἐξέλεξιν ὑπὸ τῶν
μηχανικῶν καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐλέγχου.
Αἱ προμήθειαι καὶ τὰ ἐφοδιασθέντα ὑλικά δὲν
θέλουσιν ἀναγράφεσθαι ἐν τοῖς λ/σμοῖς, ἐκτὸς
ἐὰν εὐρίσκωνται ἐπὶ τόπου τῶν ἔργων ἢ ἐν
ταῖς ἀποθήκαις, τὸ δὲ ποσὸν τῶν προμηθειῶν
δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς πιθανὰς ἀνάγκας
ἐνὸς ἔτους. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπο-
βολῆς τῶν καταστάσεων τούτων, ὁ Ὑπουργὸς
τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει ἐκδίδει ἐπ' ὀνόματι τῆς
ἀναδόχου Ἐταιρίας ἔνταλμα πρὸς πληρωμὴν
ἐπὶ τῶν προωρισμένων διὰ τὴν κατασκευὴν κε-
φαλαίων διὰ τὸ ποσοστὸν τὸ ἐπιβαρύνον τὸ
Κράτος ἐν τῇ πληρωμῇ τῶν ἐντὸς τοῦ προη-
γουμένου μηνός ἐκτελεσθέντων ἔργων καὶ τῶν
προμηθειῶν ».

Αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο βραδύτερον τῶν ἐν
τῇ ἀνωτέρῳ διατάξει ὀριζομένων προθεσμιῶν.
Ἡ Ἐταιρία συνέταξε πίνακα τῶν καθυστερή-
σεων τούτων

Οἱ Διαιτηταί, λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸν πίνακα
τούτων τῆς Ἐταιρίας ὡς καὶ τὸν ὑποβληθέντα
αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἕτερον πίνακα
τῶν ἐν λόγῳ καθυστερήσεων μετὰ τῶν ἀντι-
ρῆσεων αὐτῆς, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα
τῆς ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας ἐπιδικάσεως, ἐκ τοῦ
ἀνωτέρου λόγου ποσοῦ δραχ. 22.743. Ἀπορρί-
πτουσι δὲ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἐταιρίας διὰ
τὴν κατὰ τὸ 1904 μεταφορὰν τηλεγραφικῶν
σύλων διὰ λο/σμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰ-
κονομικῶν, ὡς μὴ γενομένην ἐγκαίρως.

24ον

Βραδύτης ἐν τῇ χορηγήσει τῆς ἀδείας πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Οἱ διαιτηταί συνεφώνησαν νὰ ἀπορρίψωσι
καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῆς
Ἐταιρίας. Ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ κατ' ἀρχὴν ζη-
τήματος ἕκαστος αὐτῶν διατυποῖ ὡς ἐξῆς ἰδίαν
αὐτοῦ γνώμην.

Γνώμη τοῦ Κ^{ον} Schwering.

Τὸ ἄρθρον 20 τῆς Συμβάσεως ἀναφέρει:

« Παράδοσις εἰς ἐκμετάλλευσιν »

« Ἡ ἀνάδοχος Ἐταιρία δικαιοῦται νὰ ποιή-
σεται ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γραμ-
μῆς κατὰ διαδοχικὰ τμήματα κατὰ τὴν ἐξῆς
τάξιν: ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Θήβας ἢ ἀπὸ Πει-
ραιῶς εἰς Χαλκίδα, ἀπὸ Θηβῶν εἰς Λεβαδειάν,
ἀπὸ Λεβαδειάν εἰς Δαδί, ἀπὸ Δαδί εἰς Λια-
νοκλάδιον - Λαμίαν - Ἀγίαν Μαρίναν - Στυλῖδα
καὶ ἀπὸ Λιανοκλάδιον εἰς Δεμερλῆ, καθόσον
παραλαμβάνονται ταῦτα παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν
τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παραλαβὴ αὕτη δέον νὰ
γίνηται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἀναδόχου Ἐται-
ρίας, τὸ βραδύτερον δεκαπέντε ἡμέρας ἀφ' ἧς
ἡ αἴτησις τῆς Ἐταιρίας ὑποβληθῆ εἰς τὸν
Ὑπουργόν.

Αἱ διαδοχικαὶ εἰς ἐκμετάλλευσιν παραδόσεις
δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως
καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ ἔργα τοῦ παραδο-
τέου τεμαχίου δὲν ἤθελον καθ' ὀλοκληρίαν
ἀποπερατωθῆ, ἀρκεῖ νὰ δύνανται αἱ ἀμαξο-
στοιχίαι νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς παραδοθῆ εἰς ἐκμετάλλευ-
σιν μέρος τι οἷον δῆποτε τοῦ σιδηροδρόμου,
ἡ ἀνάδοχος Ἐταιρία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
εἰσπράττῃ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τὰ τέλη, τὰ
ὀρισθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 τῆς συγγραφῆς ».

Ἡ Ἐταιρία ἀπαιτεῖ ἀποζημιώσιν δραχμῶν
382.961.85, διὰ βραδύτητας εἰς τὴν ἔναρξιν
τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν διαφόρων τμημάτων
προελθούσας ἀδικίας ἐξ ὑλατιότητος τῆς Κυ-
βερνήσεως.

1^{ον} Δαδίον - Μπράλο.

Ἡ Ἐταιρία ἀπαιτεῖ ἀποζημιώσιν διότι δὲν
τῇ ἐπετράπη ὅταν αὕτη τὸ ἐξήτησεν ἢ ἔναρξιν
τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ τμήματος Δαδίου -
Μπράλο. Ἄλλως τε κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρ.
20 τῆς Συμβάσεως, ἡ Ἐταιρία οὐδὲν ἐκέκτητο

δικαίωμα ν' απαιτήση τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ τμήματος Δαδίου-Μπράλο. Ἡ Κυβέρνησις ἐδικαιοῦτο νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἔναρξιν ταύτην. Ἐπομένως οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ὅπως ἐπιδικασθῆ τῇ Ἐταιρίᾳ ἀποζημίωσις ἐκ τούτου.

Βραδύτερον ἡ Ἐταιρία ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἐνάρξεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως συγχρόνως ἀρχίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ τμήματος Βεκί-Στυλίδος. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς 17/30 Ἰουνίου 1905 ἀριθ. 1142 ἡ Ἐταιρία ἐδήλωσε ῥητῶς ὅτι ἀποδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον.

Ἐπομένως δὲν δύναται σήμερον αὕτη νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις εἰς ἀποζημίωσιν.

2^{ον} Μπράλο - Διανοκλάδι.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1656 τῆς 19/1 Νοεμβρίου 1907 ἐπιστολῆς αὐτῆς ἡ Ἐταιρία ἐζήτησε τὴν παραλαβὴν τοῦ τμήματος Βράλο-Διανοκλάδι.

Ἐν τούτοις, συμφώνως τῇ ἐκθέσει τοῦ μηχανικοῦ Διαμαντίδου, συνταχθεῖσα τῇ διαταγῇ τῆς διὰ τὴν παραλαβὴν Ἐπιτροπῆς, τῆς 21 Δεκεμβρίου 1907, ἡ παραλαβὴ ἦτο ἀδύνατος. Εἰδικώτερον τὸ ἐπίχωμα τῆς Μανδρίτσας παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς παρατηρήσεις αἰτινες παρουσιάζουσι πλήρως δεδικαιολογημένην τὴν ἄρνησιν τῆς παραλαβῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ μόνον ἐπὶ δοκιμῇ ἔναρξιν, (ἐπιστολὴ τῆς 12 Φεβρουαρίου 1908 ἀριθ. 2847). Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν εἶναι κανονικὴ, διότι κατὰ τὴν γνώμην μου ἡ Ἐπιτροπὴ ὄφειλε νὰ δηλώσῃ σαφῶς ἂν αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἠδύναντο ἢ οὐ νὰ κυκλοφορῶσιν.

Ἡ Ἐταιρία δὲν ἐδέχθη τὸν ὅρον τοῦτον καὶ ἀπέσχε προσωρινῶς νὰ προβῆ εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως (ἐπιστολὴ τῆς 4 Μαρτίου 1908 ἀριθ. 3013).

Μετὰ τὴν διόρθωσιν μέρους τῶν ἐλαττωμάτων ἡ ἔναρξις ἐπετράπη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7862 τῆς 1^{ης} Μαΐου ἐπιστολῆς.

Δὲν δύναμαι, λόγῳ τῆς βραδύτητος ἐν τῇ ἐνάρξει, νὰ ἐπιδικασῶ ἀποζημίωσιν, διότι δὲν θεωρῶ ὡς ἀβάσιμον τὴν αἰτιολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ προβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας γεγονός, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἀμαξοστοιχίαι μεταφέρουσαι ὕλικὰ κατασκευῆς ἐκυκλοφόρουσι ἐπὶ τοῦ τμήματος, οὐδόλως ἀποδεικνύει ὅτι ὑπῆρχεν ἡ ἀπαιτουμένη ἀσφάλεια διὰ τὴν συνήθη ἐκμετάλλευσιν, διότι πᾶς μηχανικὸς γνωρίζει εἰς ποίαν εὐρίσκονται κατὰστασιν τοιαῦται γραμμαὶ χρησιμοποιοῦμεναι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑλικῶν. Ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ προέτεινεν ἐπὶ δοκιμῇ ἔναρξιν

ἐκμεταλλεύσεως, καίτοι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀντικανονικὴ, δύναται ἐν τούτοις, πρὸ τῶν ὑφισταμένων φόβων, νὰ θεωρηθῆ ὡς συγκατάβασις ἀπέναντι τῆς Ἐταιρίας καὶ δὲν δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ αἰτιολογήσῃ ἐκ μέρους τῆς ἀπαίτησιν πρὸς ἀποζημίωσιν.

3^{ον} καὶ 4^{ον} τμήμα Διανοκλαδίου-Δαρίσσης.

Ἡ Ἐταιρία διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1752 τῆς 5/18 Μαρτίου 1908 ἐπιστολῆς τῆς ἐξαιτεῖται τὴν παραλαβὴν τοῦ τμήματος Μπράλο-Δαρίσσης.

Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον, τὴν 17/30 Μαρτίου 1908 ζητεῖ ὅπως ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ τμήματος ἀναβληθῆ. Ἄρα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐταιρίας τὰ ἔργα δὲν ἦσαν εἰσέτι πεπερατωμένα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ τμήματος, ἀποφαίνεται τὴν 10^{ην} Ἀπριλίου ὅτι τοῦτο δύναται νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τινος ὅρου (Ἐκθεσις τῆς 10 Ἀπριλίου 1908)· ἀλλ' ὅτι ἡ παραλαβὴ δὲν εἶναι ἀκόμη δυνατὴ.

Οἱ ὅροι τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινωθέντες τῇ Ἐταιρίᾳ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7862 τῆς 1^{ης} Μαΐου 1908 ἐπιστολῆς, εὐχερῶς ἠδύναντο νὰ ἐκπληρωθῶσιν. Δὲν εἶναι ἐπομένως καταληπτὸν διὰ ποῖον λόγον ἡ Ἐταιρία δὲν ἤρρισε προσωρινῶς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ τμήματος.

Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς παραλαβῆς ἦτο πλήρως αἰτιολογημένη ἐκ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἔργων ἅτινα ὑπελείποντο, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς 1^{ης} Μαΐου 1908.

Εἰς τὰ ἐπιχώματα τῶν χμ. 30/450 καὶ 30/850 ἅτινα ἦσαν ἡμιτελῆ, ὑπῆρχεν εἰσέτι, ἐπὶ παραδείγματι, ἐστρωμένη προσωρινῶς γραμμὴ μὲ ἀκτῖνα 110 μέτρων. Τμήμα, ἐν τοιαύτῃ εὐρισκόμενον καταστάσει, βεβαίως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀποπερατωθὲν καὶ ἔτοιμον πρὸς παραλαβὴν, καὶ ἐνταῦθα ἐπρόκειτο περὶ ἔργων ὧν ἡ ἔκτασις ἦτο δύσκολον νὰ προσδιορισθῆ καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἦτο μόλις δυνατὴ.

Δευτέρᾳ ἐπίσκεψις ἔλαβε χώραν τὸν Ἰούλιον καὶ ἡ ἄδεια ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως παρεχωρήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12262 τῆς 19 Ἰουλίου 1908 ἐπιστολῆς.

Τὸ τμήμα παρεδόθη τότε εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τὴν 24 Αὐγούστου 1908 (Ἐπιστολὴ ὑπ' ἀριθ. 1865 τῆς 20/2 7βρίου 1908).

Οἱ τεθέντες ὅροι τὴν 1^{ην} Μαΐου εὐκόλως ἠδύναντο νὰ ἐκπληρωθῶσιν. Εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ ζητῆ ἡ Ἐταιρία ἀποζημίωσιν διότι δὲν συνεμορφώθη αὕτη πρὸς τοὺς ὅρους τούτους

και διότι ανέβαλε την ἔναρξιν πρὸς βλάβην τῆς χώρας. Ἡ Ἐταιρία τηροῦσα τοὺς εὐκόλους τούτους ὄρους θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπίσης κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1908 ἀντὶ τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἄλλως τε καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ὑπεχρεώθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ἄνω ὄρους. Ἄρα παροδεκτόν ὅτι αὕτη μεταγενεστέρως ἔσχε ἢ ἰδία διαταγμοὺς ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ τμήματος, ἢ ὅτι παρητήθη τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ ὅπως ἐπιτύχῃ πρῶτον τὴν προσωρινὴν παραλαβὴν καὶ τὰς ἐποφελεῖς δι' αὐτὴν συνειπείας.

Τὸ ζήτημα εἰάν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, ἐπεβάλλετο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως προσωρινὴ παραλαβή, θέλομεν πραγματευθῆ ἔκτενέστερον ἐξετάζοντες τὴν 25ῃν ἀπαίτησιν. Ἄλλως τε, κατόπιν τῶν ὀρθῶν, οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν τὸ γεγονός ὅτι αἱ παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἀναφερόμεναι ἡμερομηνία, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀδειαν, εἶναι ἀνακριβεῖς (προέτεινεν ἢ ἰδία ἀναβολὴν τῆς παραλαβῆς καὶ ἡ ἔναρξις εἶχεν ἤδη ἐπιτραπεῖ τὴν 19 Ἰουλίου 1909).

Ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν δὲν δύναται τις νὰ ἐπιδικάσῃ ἀποζημίωσιν διὰ βραδύτητά τινα ἐν τῇ παραχωρήσει ἀδείας πρὸς ἔνορξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἐπὶ πλέον ἡ Ἐταιρία προβάλλει ὅτι ὑπέστη καὶ ἄλλην ζημίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 3ου ἄρθρου τῆς προσθέτου Συμβάσεως τῆς 30/13 Ἰουλίου 1906.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναφέρει:

«Ἐν ἢ περιπτώσει τὸ τμήμα Πειραιῶς - Δεμερλὺ δὲν ἐτίθετο ἐν χρήσει εἰς τὸ τέλος τοῦ Μαΐου 1907, ἢ Ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποστῇ κατὰ τὴν περίοδον τὴν μεταξὺ τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὅλης τῆς γραμμῆς Πειραιῶς - Δεμερλὺ, τὸ βῆρος τῶν τόκων τοῦ συναφθέντος διὰ τὸ τμήμα Λαρίσης - Συνόρων δανείου, χωρὶς ἐν τούτοις τὰ ἐκ τοῦ ἄρθρου 53 τῆς Συμβάσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα τῆς Κυβερνήσεως νὰ μειωθῶσι κατ' ἐλάχιστον».

«Ἐννοεῖται καλῶς ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τῆς Ἐταιρίας, ἢ σχετικὴ πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν τόκων μεταξὺ τέλους Μαΐου 1907 καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως μέχρι Δεμερλὺ, θὰ πραγματοποιεῖται διὰ μηνιαίων κρατήσεων ποσῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τῶν πιστοποιήσεων πρὸς πληρωμὴν τῶν ἔργων καὶ τῶν προμηθειῶν, τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1907 καὶ πέραν».

Ἡ ἔναρξις τοῦ τμήματος ἀνεβλήθη ἐξ

ὑπαιτιότητος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς 1/14 Μαΐου 1908 μέχρι Σεπτεμβρίου 1909, διὰ τοῦτο ἡ Ἐταιρία ἀπαιτεῖ διὰ τοὺς κρατηθέντας τόκους δρ. 89.515.85.

Ἐπίσης ἡ Ἐταιρία ἀπαιτεῖ τὰς γενομένας κρατήσεις ὡς καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἐγγυήσεως αἰτινες δὲν ἐπεστράφησαν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπωλειῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν κυμάνσεων τῆς ἀξίας τῶν χρεωγράφων καὶ τῆς ἐπικαταλλαγῆς, ἀνερχομένων εἰς δρ. 58.960.

Τὸ κατ' ἐμέ, διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως, εὐθύνεται ἡ Ἐταιρία καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἀποζημιώσεως διὰ συνεπειᾶς προερχομένης ἐκ βραδύτητος περὶ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Γνώμη Ἡλία Ἰ. Ἀγγελοπούλου.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, τοὺς ἐν τῇ ἀπαιτήσει ὑπ' ἀρ. 9 ἐκτιθεμένους, ὁ διαιτητὴς κ. Ἡλ. Ἰ. Ἀγγελόπουλος ὑπεχώρησεν ἐπίσης καὶ ἐνταῦθα, ἀποδεχθεὶς τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως τῆς Ἐταιρίας.

Ἄλλὰ διὰ τῶν ἀκολουθῶν σκέψεων ἐξηγεῖ οὕτω τὴν γνώμην αὐτοῦ:

Πρὸ πάσης συζητήσεως, πρέπει προσεκτικῶς νὰ ἐρμηνευθῶσι τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀξίωσιν ταύτην τῆς Ἐταιρίας ἄρθρα τῆς Συμβάσεως καὶ τῆς Συγγραφῆς τῆς ὑποχρεώσεως:

Ἄρθρο. 18. «Ἡ ἐγγύησις θὰ ἐπιστραφῇ, τὸ ἥμισυ μετ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως μέχρι τοῦ Δεμερλῆ, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ ἐν ἔτος μετ' αὐτὴν».

Ἄρθρο. 19. «Ἡ κράτησις ἢ χάριν ἐγγυήσεως θὰ παύσῃ ν' αὐξάνῃ εὐθὺς ὡς φθάσῃ εἰς τὰς 750,000 δρ. Ἡ ἐπιστροφή κατὰ μέγιστον ὄρον 250,000 δρ. τῆς κρατήσεως ταύτης θὰ γίνεται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐνὸς τμήματος».

«Τὸ ὑπόλοιπον τῆς κρατήσεως θὰ ἐπιστραφῇ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Δεμερλῆ γραμμῆς».

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 αἱ λέξεις *tronçon, section*, καὶ *partie* εἶνε συνώνυμοι. Τοῦ ὄρου *section*, ὅστις εἶνε συνώνυμος τῷ ὄρῳ *tronçon* καὶ *partie* δὲν γίνεται χρῆσις ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13, τὸ ὅποιον προσδιορίζει τὴν κατ' ἀποκοπὴν τιμὴν τῶν τριῶν τμημάτων. Οὕτω τὸ ἄρθρον 20 ἡμιλεῖ περὶ 5 *sections*, (τμημάτων) ἐνῶ τὸ ἄρθρον 13 δὲν ἡμιλεῖ εἰμὴ μόνον περὶ τριῶν.

Προκύπτει ἐκ τούτων:

1) ὅτι ἡ Ἐταιρία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως κατὰ

τιμήματα ἀλληλοδιαδόχως μνημονευόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τῆς Συμβάσεως καὶ οὐχὶ κατὰ μέρη τμημάτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῆ τὴν ἄδειαν ἐνάρξεως ἐκμεταλλεύσεως ἐνὸς τμήματος ἂν τὰ ἔργα δὲν εἴνε καθ' ὀλοκληρίαν συντελεσμένα.

2ον Ὅτι ἡ ἔναρξις ἐκμεταλλεύσεως ἐνὸς τμήματος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν ἣ ἂν περιπτώσει τὰ ἔργα δὲν ἦσαν καθ' ὀλοκληρίαν συντελεσμένα, ἀρκεῖ οἱ συρμοὶ νὰ ἠδύνατο νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν ἀσφαλείᾳ.

3ον Ὅτι ἡ ἔναρξις τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀλληλοδιαδόχως τῶν τμημάτων γίνεται ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον γίνεται ἡ παραλαβὴ αὐτῶν. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ παραλαβὴ πρέπει πάντοτε νὰ προηγήται τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ 30 ἄρθρου τῶν Συγγραφῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸ μικροῦ μνημονευθέντων, δὲν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ εἰμὴ τὰ ἑξῆς:

Συνέπειαι συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 18, 19, 20 τῆς Συμβάσεως καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30 τῶν Συγγραφῶν, συμφώνως δὲ καὶ πρὸς τὸν β' ἰ' τῶν Σημειώσεων καὶ Παρατηρήσεων τοῦ τιμολογίου.

1ον) Ἀναγνώρισις, καὶ ἐὰν συντρέχῃ περιπτώσεως,

2ον) Πρωτόκολλον τῆς Προσωρινῆς Παραλαβῆς.

Τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν συμπληρωτικῶν ἔργων τῶν ἐνδεδειγμένων καὶ ὑπολογιζομένων ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἂν συντρέχῃ περιπτώσεως,

3ον) Ἄδεια πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

4ον) Ἐκτέλεισις ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν ἔργων τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ Πρωτοκόλλῳ τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς μνημονευμένων. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν, ἡ πραγματικὴ ἀξία τῶν ἔργων τῶν πρὸς *συμπλήρωσιν* (de parachèvement) τὰ ὁποῖα κατεκρατήθησαν ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ τμήματος, θὰ ἐπιστρέφεται ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα ταῦτα.

5ον) Γενικὴ παραλαβὴ τοῦ Τμήματος.

6ον) Ἀπόδοσις τοῦ μέρους τῆς ἐγγυήσεως, τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸ Τμήμα, ἐν ταῖς προθεσμίαις ταῖς προσδιορισμέναις ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς Συμβάσεως.

7ον) Ὅριστικὴ παραλαβὴ: τοῦ 1ου τμήματος ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ 2ον καὶ 3ον

τιμήμα, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως μέχρι Δεμερλή.

8ον) Ἀπόδοσις τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τῆς ἐγγυήσεως (τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τῆς Συμβάσεως.

Ἄν δὲν ἀποδεχθῆ τις ἀναγκαίαν τὴν συνέπειαν αὐτήν, τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῶν ἄρθρων 18, 19 καὶ 20 τῆς Συμβάσεως καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 30 τῆς Συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἂν κατ' ἀκολουθίαν, ἡ προσωρινὴ παραλαβὴ δὲν θεωρηθῆ ὡς τι ἀπολύτως ἀπαραίτητον, πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως, πᾶσα Ἑταιρεία ἀνάδοχος θὰ ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἐλέγχου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κρατήσεων καὶ τῆς ἐγγυήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἦτον ἐλεύθερος νὰ χορηγήσῃ τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἄδειαν ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ Σύμβασις εἰναὶ συνάλλαγμα ἀμφοτεροβαρές, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη πρέπει νὰ ὑποταχῶσι. Ἡ παράβασις τῶν ὅρων τούτων, ἀποτελεῖ ἀνθαιρεσίαν.

Ἄλλη συνέπεια τοιαύτης πεπλανημένης ἐρμηνείας τῶν μνημονευομένων ἄρθρων, θὰ ἦτο νὰ τεθῶσιν τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τὰ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προβλεπόμενα, εἰς βάρους τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἔξοδα κατασκευῆς. Ἡ παραλαβὴ ἡ μνημονευομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 30 τῶν Συγγραφῶν, μετὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς ἐγγυήσεως, *συνδέεται* μετὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἄρθρου 18 τῆς Συμβάσεως, εἰς τὸ ὁποῖον παραπέμπει τὸ ἄρθρον 30 τῆς Συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων.

Προκύπτει σαφῶς ἐκ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 30 τῶν Συγγραφῶν, ὅτι ἔναρξις ἐκμεταλλεύσεως παρέχει ἀναγκαίως τὴν ἰδέαν τῆς παραλαβῆς, (ἡ ὁποία εἶνε προσωρινὴ παραλαβὴ) χρησιμεύουσα ὡς ἐνδείξη καὶ προσδιορίση κατ' ἀντιμωλίαν τὴν τιμὴν τῶν συμπληρωτικῶν ἔργων.

Ἡ ἄρνησις τῆς Κυβερνήσεως νὰ παραλάβῃ προσωρινῶς, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὑπὸ τὴν πρόφασιν, ὅτι «ἡ κατὰ *προσέγγισιν ἀκριβῆς ἐκτίμησις τῶν ὑπολειπομένων ἔργων*» δὲν ἦτο δυνατὴ, εἶνε ἀστήρικτος.

Πράγματι, ὁ Ἐλεγχος πρὸ πολλοῦ (ἴδε τὴν ἐμὴν γνώμην ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 25 ζητήματι) εἶχε ἐφαρμόσῃ τὴν § 1' τῶν Σημειώσεων καὶ παρατηρήσεων τοῦ τιμολογίου. Τοῦτο εὐκρινῶς ἀποδεικνύει, ὅτι ἦτο τότε δυνατόν να προσδιορισθῆ μεθ' ἱκανῆς ἀκρίβειας ἡ καταμέτρησις τῶν ὑπολειπομένων ἔργων. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ Ἑταιρεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῆ τὴν παράδοσιν ὡς γενομένην μετὰ τὴν δοθεῖσαν

πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἄδειαν. Ἡ γνώμη αὕτη περὶ τῆς παραλαβῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως κυροῦται καὶ διὰ τῆς γαλλικῆς νομολογίας καὶ γαλλικῆς ἐπιστημονικῆς ἐρμηνείας. Ἴδε Γαλλικοὺς Πανδέκτας. Σιδηρόδρομοι Νο 2119, 2121, 2122, 2124, 2126, 2128, 2134. Δημόσια ἔργα Νο 2014, 2017, 2018, 2021, 2024, 2025, 2041, 2048, 2055, Dalloz. Δημόσια ἔργα. Νο 554.

Ἴδε ἐπίσης τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἐκτιθέμενα ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 25 ζητήματι "Ἄλλη συνέπεια νόμιμος καὶ λογικὴ τῆς πρὸς ἔναρξιν ἐκμεταλλεύσεως ἀδείας (ἄνευ πρωτοκόλλου δεικνύοντος τὰ πρὸς συμπλήρωσιν, ἔργα), θὰ ἦτο νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἐταιρίαν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαλλαγῇ τῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἔργων, ἅτινα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῶσι ὡς μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἅτινα θὰ ἀνήκον οὕτως εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν, ὡς ἔργα συντηρήσεως.

Ἐπὶ τῶν διαφόρων περιπτώσεων τῶν μνημονευομένων ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν τῇ ἀπαίτησιν ταύτῃ, ἡ γνώμη μου, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα εἶνε ἡ ἀκόλουθος:

1^{ον} Δαδὶ - Μπράλλο.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας γενομένη αἴτησις τῶν δρ. 33,426 δὲν δικαιολογεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τῆς Συμβάσεως καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συνεννόησιν Ἐταιρίας καὶ Κυβερνήσεως. Ἴδε ἐπιστολὴν ἀρ. 1142 τῆς 17/30 Ἰουλίου 1905.

2^{ον} Μπράλλο - Διανοκλάδι.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ ἄδειαν πρὸς ἔναρξιν ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ ὄρους μὴ προβλεπομένους ὑπὸ τῆς Συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῶν Συγγραφῶν. Ἡ κυκλοφορία τῶν σιρμῶν κατασκευῆς ἐπὶ τρία ἔτη ἄνευ δυστηχίματος καὶ ἡ ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως ἔστω καὶ ὑπὸ ὄρους, ἀποδεικνύουσιν, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τῆς Συμβάσεως οἱ σιρμοὶ ἠδύνατο νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ.

3^{ον} Ἐναρξίς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Β' καὶ I τμήματος.

Παρὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς (Ἐκθεσις τῆς 10/23 Ἀπριλίου 1908) ἥτις ἀποδέχεται ὡς ἐφαρμοστέον τὸν § 2 τοῦ ἄρθρου 20 τῆς Συμβάσεως, ὁ Ὑπουργὸς δίδει ἄδειαν ἐκμε-

ταλλεύσεως ὑπὸ ὄρους μὴ προβλεπομένους ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

Ἀπόφασις τῶν Διαιτητῶν ἐπὶ τῆς ἀπαίτησεως 24.

Ἡ ληφθεῖσα ἀπὸ κοινοῦ ἀπόφασις ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀπορρίπτονται:

1^{ον}) Ἡ ἀπαίτησις δραχ. 33.426 διὰ βραδύτητα ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως Δαδίου-Μπράλου.

2^{ον}) Ἡ ἀπαίτησις δραχ. 56.508 διὰ βραδύτητα ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως Μπράλου Διανοκλαδίου.

3^{ον}) Ἡ ἀπαίτησις δραχ. 144.549 διὰ βραδύτητα ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως Βεκί-Λαρίσης.

4^{ον}) Ἡ ἀπαίτησις δραχ. 89.518,85, διὰ τόκους ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀπαίτησις 58.960 δραχ. διὰ μεταλλαγὰς τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος.

25^{ον}

Καθυστέρησις τῆς ἀποδόσεως τῶν κρατήσεων καὶ τῆς ἐγγυήσεως.

Οἱ διαιτηταὶ συμφωνοῦσιν εἰς τὴν ἐπιδίκασιν ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας διὰ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην, ὀλικῆς ἀποζημιώσεως δρ. 78 761.

Ὁ συνδιαιτητὴς κ. Ἡλίας Ἀγγελόπουλος θεωρεῖ καλὸν νὰ ἐκθέσῃ κατωτέρω τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνώμην, ἀντίθετον τῆς τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν σημείων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς πρὸ τῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ Ἐταιρία ζητεῖ διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν κρατήσεων δρ.	161.333
καὶ διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐγγυήσεως	23.844
Ἐν ὄλῳ	185.177

Αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως αἱ σχετιζόμεναι πρὸς τὸ ζήτημα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Πληρωμὴ τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 13 «Καθόσον προχωρεῖ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν ἔργων ἐπὶ τινος τμήματος καὶ μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τμήματος τούτου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ τμήμα τούτου ἀποπληρωθῆσεται εἰς τὴν ἀνάδοχον Ἐταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 30 τῆς συγγραφῆς».

Ἐγγύσεις

Ἄρθρον 18. «Ὡς ἐγγύσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς ἢ ἀνάδοχος Ἑταιρία κατέθεσεν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπ. τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν 750,000 δρ. ὑποχρεοῦται δὲ νὰ καταθέσῃ ἔτι 750,000 δρ. καθ' ἣν ἡμέραν συστηθῇ ἢ Ἑταιρία τῶν Ἑλλ. Σιδηροδρόμων.

«Ἡ ἐγγύσεις ἀποδοθῆσεται τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον».

«Τὸ ἥμισυ, ἧτοι 750.000 δρ. κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς μέχρι Δεμερλῆ γραμμῆς, τὸ δ' ἄλλο ἥμισυ ἐν ἔτος μετὰ τὴν εἰρημένην ἔναρξιν».

Ἄρθρον 19. Κράτησις λόγῳ ἐγγύσεως.

«Κράτησις ἐκ δέκα τοῖς ἑκατὸν 10% θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μηνιαίων καταστάσεων, λόγῳ ἐγγύσεως διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

»Ἡ κράτησις αὕτη θέλει παύσει αὐξάνουσα εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἀνέλθει μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιτακωσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (750,000).

»Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τμήματός τινος τῆς γραμμῆς, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ τμήμα τοῦτο μέρος τῆς κρατήσεως λόγῳ ἐγγύσεως, θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάδοχον Ἑταιρίαν διὰ τῆς ἀποδόσεως ὅμως ταύτης τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐγγύσεως δὲν δύναται νὰ καταβιβασθῇ κατωτέρω τῶν πεντακωσίων χιλιάδων δραχμῶν (500,000) διὰ τὸ τμήμα ἢ τὰ τμήματα τὰ εἰσέτι ὑπὸ κατασκευῆν.

»Ἡ ἀπόδοσις ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγύσεως θέλει γίνεαι, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Δεμερλῆ».

Ἄρθρον 20. Παράδοσις εἰς ἐκμετάλλευσιν.

«Ἡ ἀνάδοχος Ἑταιρία δικαιούται νὰ ποιήσῃται ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γραμμῆς κατὰ διαδοχικὰ τμήματα κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν: ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Θήβας ἢ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα, ἀπὸ Θηβῶν εἰς Λεβαδείαν, ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Δαδί, ἀπὸ Δαδί εἰς Λιακοκλάδιον - Λαμίαν - Ἁγίαν Μαρίναν - Στυλίδα καὶ ἀπὸ Λιακοκλάδιον εἰς Δεμερλῆ, καθόσον παραλαμβάνονται ταῦτα παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παραλαβὴ αὕτη δέον νὰ γίνηται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἀναδόχου Ἑταιρίας, τὸ βραδύτερον δεκαπέντε ἡμέρας ἀφ' ἧς ἢ αἰτήσις τῆς Ἑταιρίας ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

»Αἱ διαδοχικαὶ εἰς ἐκμετάλλευσιν παραδόσεις δύναται νὰ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθ' ἣν περιπτώσιν τὰ ἔργα τοῦ

παραδοτέου τεμαχίου δὲν ἤθελον καθ' ὀλοκληρίαν ἀποπερατωθῆ, ἀρκεῖ νὰ δύναται αἱ ἀμαξοστοιχίαι νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ.

»Ἀφ' ἧς στιγμῆς παραδοθῇ εἰς ἐκμετάλλευσιν μέρος τι οἰονδήποτε τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ ἀνάδοχος Ἑταιρία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τὰ τέλη, τὰ ὀρισθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 τῆς συγγραφῆς».

Ἐπετα συνέχεια.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀμιάντος.

Τὸ παραδόξον τοῦτο ὀρυκτόν, μεταμορφωσιγενὲς προϊόν τοῦ ὄφειτου, διακρίνεται τῶν λοιπῶν ὀρυκτῶν διὰ τὸν ἰνώδη αὐτοῦ ἰστόν, ἐπιδεικτικὸν κλώσεως καὶ ὑφάνσεως πρὸς νήματα, πλέγματα καὶ ὑφάσματα, τὰ ὅποια διὰ τὸ πυρίμαχον καὶ τὸ ἀπρόσβλητον αὐτῶν ὑπὸ τῶν χημικῶν ἀντιδραστηρίων, πολλὰς παρέχουσιν ὑπηρεσίας εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Εἶναι δὲ ὁ ἀμιάντος γνωστός ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἕλληνας καὶ Ῥωμαῖοι μετεχειρίζοντο αὐτὸν ὑπὸ μορφῆν ὑφάσματος κατὰ τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν. Κάρολος ὁ μέγας εἶχεν ὡς ἀναφέρουσιν οἱ ἱστορικοὶ, προσόψμα ἐξ ἀμιάντου, τὰ ὅποια ἐκαθάριζε ῥίπτων αὐτὰ εἰς τὸ πῦρ, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν αὐλικῶν του.

Ὁ ἀμιάντος παρήχθη ἐκ τοῦ ὄφειτου δι' ἐπιδράσεως ὕδατος. Κατὰ τὴν ψύξιν τοῦ πετρώματος τούτου ἐσηματίσθησαν ρωγμαὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ ἀπέβαλεν ὑπὸ κρυσταλλικὴν ἰνώδη μορφῆν τὸν διαλυόμενον βαθμηδὸν ὄφειτην ὡς ἔνυδρον ἔνωσιν, ἧτοι ἀμιάντον. Αἱ ρωγμαὶ αὗται, ἀποτελοῦσαι τὰς φλέβας τοῦ ἀμιάντου, εἶναι συνήθως εὐθείαι, οὐχὶ ὁμως παράλληλοι, διασταυρούμενοι κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Χημικῶς ἐξεταζόμενος ὁ ἀμιάντος εἶναι πυριτικὸν ἄλας τοῦ μαγνησίου κατὰ τὸν τύπον $3MgO \cdot 2SiO_2 \cdot 2H_2O$. Τὸ πυριτικὸν δὲν εἶναι σχεδὸν σταθερὸν εἰς 40% ἀλλ' ἢ μαγνησία κυμαίνεται ἀπὸ 39-43%. Ἐγκλείει πρὸς τούτοις ἄργιλλον 1-2% καὶ σίδηρον 1-5%. Τὸ χημικῶς ἠνωμένον ὕδωρ ἀνέρχεται εἰς 14% κατὰ μέσον ὄρον, ἔχει δὲ μεγίστην διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀμιάντου σημασίαν, καθ' ὅσον, ἔαν κατέληθῃ τοῦ ὄριου τούτου,